

Sv. Jozef a spoločenstvo svätých (10)

Pri generálnej audiencii v stredu 2. februára sa pápež František v katechéze zameral opäť na postavu svätého Jozefa, tentoraz z aspektu spoločenstva svätých. Vysvetlil, že tu ide o vzájomné puto živých i zosnulých členov Cirkvi, ktorí sú spojení v Kristovi ako údy jeho mystického tela.

16.02.2022

Drahí bratia a sestry dobrý deň!

V týchto týždňoch sme mohli hlbšie spoznať postavu sv. Jozefa, keď sme sa nechali viesť nemnohými, no dôležitými informáciami, ktoré poskytujú Evanjeliá, a tiež aspektmi jeho osobnosti, ktoré Cirkev v priebehu storočí mohla vyzdvihnúť prostredníctvom modlitby a zbožnosti. Vychádzajúc práve z tohto „spoločného cítenia“ Cirkvi, ktoré v dejinách Cirkvi sprevádzalo postavu sv. Jozefa, by som sa dnes chcel pristaviť pri dôležitom článku viery, ktorý môže obohatiť náš kresťanský život a môže tiež tým najlepším spôsobom usmerniť náš vzťah k svätým a k našim drahým zosnulým: hovorím o *spoločenstve svätých*.

Koľkokrát v Kréde vyslovujeme „verím v spoločenstvo svätých“. Ale ak sa opýtame, čo znamená spoločenstvo svätých, z detstva si spomínam ako som automaticky

odpovedal: „No, že idú na sväté prijímanie“. Tak ako keď niečo hovoríme bez toho, aby sme tomu rozumeli. Čo je to spoločenstvo svätých? Nie je to, že svätí idú na prijímanie, ale niečo iné.

Neraz môže aj kresťanstvo upadnúť do foriem zbožnosti, ktoré ako sa zdá, odrážajú skôr pohanskú než kresťanskú mentalitu. Základný rozdiel spočíva v skutočnosti, že naša modlitba a naša zbožnosť veriaceho ľudu sa nezakladá na dôvere v nejakého človeka, v nejaký obraz alebo nejaký predmet, aj keď vieme, že sú posvätné. Pripomína nám to prorok Jeremiáš «Zlorečený je muž, ktorý dôveruje v človeka, [...] požehnaný je muž, ktorý dôveruje v Pána» (17,5-7). Dokonca i keď sa plne zverujeme do príhovoru niektorého svätého alebo ešte viac do príhovoru Panny Márie, naša dôvera má hodnotu len vo vzťahu ku Kristovi. Tak ako keď cesta nasmerovaná k

tomu svätému alebo k Panne Márii nekončí pri nich. Viedie tadiaľ, ale vo vzťahu ku Kristovi.

Je to puto, Kristus je tým putom, ktoré nás zjednocuje s ním a medzi nami navzájom a má špecifické meno: toto puto, ktoré nás spája všetkých navzájom a spája nás s Kristom, je „spoločenstvo svätých“. To nie svätci robia zázraky. „Tento svätý je veľký divotvorca...“ – nie, postoj: svätí nerobia zázraky, ale jedine Božia milosť, ktorá účinkuje cez nich. Zázraky boli vykonané Bohom, Božou milosťou, ktorá pôsobí cez nejakú svätú osobu, spravodlivú osobu. V tomto treba mať jasno. Sú ľudia, čo povedia: „Ja neverím v Boha, ale verím na tohto svätého.“ Nie, to je pomýlené. Svätý je prostredníkom, tým, kto za nás oroduje a my ho o to prosíme - oroduje za nás a Pán nám dá tú milosť. Pán, prostredníctvom svätého.

Čo je teda „spoločenstvo svätých“? *Katechizmus Katolíckej cirkvi* uvádza: «Spoločenstvo svätých je práve Cirkev» (č. 946). Čo toto znamená? Že Cirkev je vyhradená pre dokonalých? Nie. To znamená, že je to spoločenstvo *zachránených hriešnikov*. Cirkev je spoločenstvo *zachránených hriešnikov*. Naša svätosť je plodom Božej lásky zjavenej v Kristovi, ktorý nás posväcuje tým, že nás miluje v našej biede a zachraňuje nás z nej. Vždy len vďaka nemu sme jedno telo, hovorí sv. Pavol, v ktorom je Ježiš hlavou a my údmi (porov. 1 Kor 12,12).

Tento obraz Kristovho tela a obraz tela nám hneď dáva pochopiť, čo znamená byť navzájom spojenými v *spoločenstve*. Počúvajme, čo hovorí sv. Pavol: «Ak teda trpí jeden úd, trpia spolu s ním všetky údy, a ak vychvaľujú jeden úd, radujú sa s ním všetky údy. Vy ste Kristovo telo a

jednotlivo ste údy» (1 Kor 12, 26-27). Toto hovorí Pavol: všetci sme jedno telo, všetci spojení vierou, krstom. Všetci v spoločenstve: zjednotení v spoločenstve s Ježišom Kristom. A toto je spoločenstvo svätých.

Drahí bratia a sestry, radosť a bolesť, ktoré sa týkajú môjho života, sa vzťahujú na všetkých, rovnako ako radosť a bolesť, ktoré sa týkajú života brata a sestry po našom boku, sa vzťahujú aj na mňa. V tomto zmysle aj hriech jednotlivca vždy ovplyvňuje všetkých a láska každého jednotlivca ovplyvňuje všetkých. Pôsobením spoločenstva svätých, tejto jednoty, je každý člen Cirkvi so mnou spojený hlbokým spôsobom – ale nehovorím „so mnou“, pretože som pápež; je spojený s každým z nás – všetci sme boli spojení hlbokým spôsobom, a toto puto je také silné, že ho nemôže pretrhnúť ani smrť.

Vskutku, spoločenstvo svätých sa totiž netýka len bratov a sestier, ktorí sú v tejto chvíli vedľa mňa, alebo ktorí žijú v tejto chvíli dejín, ale aj tých, ktorí ukončili svoju pozemskú púť a prekročili prah smrti. Aj oni sú v spoločenstve s nami. Premýšľajme, drahí bratia a sestry: v Kristovi nás nikto nikdy nemôže skutočne odlúčiť od tých, ktorých milujeme, pretože to puto je putom existenciálnym, je to mocné puto, ktoré je v našej samotnej prirodzenosti. Mení sa len spôsob, akým sme spolu s nimi, ale toto puto nemôže nič a nikto pretrhnúť. „Otče, pomyslime na tých, čo zapreli vieru, ktorí sa stali apostatmi, ktorí sú prenasledovateľmi Cirkvi, ktorí zapreli svoj krst: aj títo sú tam doma?“ – Áno, aj títo. Všetci. Rúhači, všetci. Sme bratia. Toto je spoločenstvo svätých. Spoločenstvo svätých drží pospolu spoločenstvo veriacich na zemi a v nebi.

V tomto zmysle vzťah priateľstva, aký si môžem budovať s bratom alebo sestrou po mojom boku, si môžem vytvoriť aj s bratom alebo sestrou, ktorí sú v nebi. Svätci sú priatelia, s ktorými veľmi často pestujeme priateľské vzťahy. To, čo nazývame *úctou* k nejakému svätému – veľmi si ctím určitého svätca či sväticu – toto, čo nazývame devocionálnou úctou, je v skutočnosti spôsob vyjadrenia lásky vychádzajúci práve z tohto puta, ktoré nás spája.

Aj v bežnom živote sa dá povedať: „Nuž, tento človek má vo veľkej úcte svojich starých rodičov“: je to spôsob lásky, vyjadrenie lásky. A všetci vieme, že na priateľa sa vždy môžeme obrátiť, najmä keď máme ťažkosti a potrebujeme pomoc. A my máme priateľov v nebi. Všetci potrebujeme priateľov, všetci potrebujeme zmysluplné vzťahy, ktoré nám pomôžu kráčať životom. Aj Ježiš mal svojich priateľov a

obracal sa na nich v najrozhodujúcejších chvíľach svojho ľudského prežívania.

V dejinách Cirkvi je niekoľko konštánt, ktoré sprevádzajú veriace spoločenstvo: predovšetkým veľká náklonnosť a veľmi silné puto, ktoré Cirkev vždy cítila k Márii, Božej Matke a našej Matke. Ale aj osobitná úcta a náklonnosť voči sv. Jozefovi. Veď napokon, Boh práve jemu zveruje to najcennejšie, čo má: svojho Syna Ježiša a Pannu Máriu.

Vďaka spoločenstvu svätých vždy cítime, že sú nám blízki svätí muži a sväté ženy, ktorí sú našimi patrónmi, napr. podľa mena, ktoré nosíme, podľa Cirkvi, ku ktorej patríme, podľa miesta, kde žijeme, a podobne, aj z úcty osobného charakteru. A toto je dôvera, ktorá nás musí vždy oduševňovať, keď sa k nim obraciame v rozhodujúcich okamihoch nášho života. Úcta k

svätým nie je čosi magické, nie je to povera. Je to jednoducho zhovárať sa s bratom, so sestrou, ktorí sú pred Bohom, ktorí viedli spravodlivý a svätý život, ktorý je vzorom, a sú teraz u Boha. A tak sa rozprávam s týmto bratom, s touto sestrou, a prosím ich o orodovanie za potreby, ktoré mám.

Práve preto by som rád uzavrel túto katechézu modlitbou k sv. Jozefovi, s ktorou som osobitne spätý, a ktorú sa modlievam každý deň už vyše 40 rokov. Je to modlitba, ktorú som našiel v jednej modlitebnej knihe Sestier Ježiša a Márie, z konca 18. storočia. Je veľmi pekná, ale skôr než modlitba, je to výzva tomuto priateľovi, tomuto otcovi, tomuto nášmu ochrancovi, ktorým je sv. Jozef.

Bolo by pekné, keby sme sa túto modlitbu naučili a mohli ju opakovať. Prečítam ju:

„Slávny patriarcha svätý Jozef, ktorého moc vie urobiť nemožné možným, príd' mi na pomoc v týchto chvíľach úzkosti a ťažkostí. Vezmi pod svoju ochranu veľmi vážne a náročné situácie, ktoré ti zverujem, aby mali šťastné riešenie. Môj milovaný otec, vkladám do teba všetku moju dôveru. Nech sa nehovorí, že som ťa vzýval nadarmo, a keďže ty u Ježiša a Márie môžeš všetko, ukáž mi, že tvoja dobrota je rovnako veľká ako tvoja moc.“

A uzatvára sa výzvou, znamená to dať sv. Jozefovi výzvu: „Keďže ty u Ježiša a Márie môžeš všetko, ukáž mi, že tvoja dobrota je rovnako veľká ako tvoja moc.“ Ja sa touto modlitbou denne zverujem sv. Jozefovi vyše 40 rokov, je to stará modlitba.

Vpred s odvahou, v tomto spoločenstve všetkých svätých, ktoré máme v nebi a na zemi: Pán nás neopúšťa.

(Preklad: Slovenská redakcia
Vatikánskeho rozhlasu – Vatican
News)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/sv-jozef-a-spolocenstvo-
svatych/](https://opusdei.org/sk-sk/article/sv-jozef-a-spolocenstvo-svatych/) (26.03.2025)